

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гренчука Володимира Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України

К и ї в
23 липня 2025 року
№ 71-3(І)/2025

Справа № 3-18/2025(35/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гренчука Володимира Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Гренчук В.Д. із клопотанням перевірити на відповідність частині сьомій статті 43 Конституції України (конституційність) частину першу статті 117 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини першої статті 117 Кодексу „у разі невиконання з вини роботодавця належних звільненому працівникові сум у строки, визначені статтею 116 цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку, але не більш як за шість місяців“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. Гренчук В.Д. з 6 травня 2019 року працював на посаді сторожа у комунальному підприємстві «Готель „Україна“» Запорізької міської ради (далі – Підприємство), 31 серпня 2020 року звільнився за власним бажанням. Починаючи з 1 лютого 2020 року до дня звільнення Гренчук В.Д. не отримував заробітної плати, розрахунку під час звільнення з ним не провели.

Гренчук В.Д. 23 березня 2022 року звернувся до суду з позовом до Підприємства про стягнення заборгованості.

Шевченківський районний суд міста Запоріжжя рішенням від 12 січня 2023 року (справа № 336/1425/22) позовні вимоги Гренчука В.Д. задовольнив частково, зокрема, стягнув із Підприємства на користь Гренчука В.Д. заборгованість у заробітній платі за період із 1 лютого 2020 року до 31 серпня 2020 року у розмірі 34221,57 грн, компенсацію за невикористану відпустку в розмірі 4695,36 грн без відрахування обов'язкових платежів та внесків із нарахованої заробітної плати; компенсацію втрати частини заробітку у розмірі 4571,11 грн; середній заробіток за час затримки розрахунку у розмірі 160058,80 грн; рішення в частині виплати заробітної плати за один місяць у сумі 5458,17 грн (із відрахуванням обов'язкових платежів та внесків із нарахованої заробітної плати) звернув до негайного виконання.

Повний розрахунок за зазначеним рішенням провели 27 грудня 2023 року.

2.2. Гренчук В.Д. 6 лютого 2024 року звернувся до суду з позовом до Підприємства, до комунального підприємства „Універс“ Запорізької обласної ради як до правонаступника Підприємства, у якому просив стягнути солідарно з відповідачів середній заробіток за час затримки розрахунку за період із 13 січня 2023 року до 27 грудня 2023 року в розмірі 67462,80 грн, суму індексації заробітної плати в розмірі 9376,50 грн, відшкодувати моральну шкоду в розмірі 5000,00 грн та всі судові витрати у справі, яких він зазнав.

Орджонікідзевський районний суд міста Запоріжжя рішенням від 5 березня 2024 року (справа № 335/1425/24) відмовив позивачеві у задоволенні позовних вимог.

Запорізький апеляційний суд постановою від 21 травня 2024 року (справа № 335/1425/24) апеляційну скаргу Гренчука В.Д. залишив без задоволення, а рішення Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя від 5 березня 2024 року – без змін.

2.3. До конституційної скарги Гренчук В.Д. долучив ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 5 вересня 2024 року у справі № 335/1425/24, якою суд, керуючись статтями 261, 394 Цивільного процесуального кодексу України, відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки „представник Коротченко Д.О., яка діє в інтересах Гренчука В.Д., вже подавала касаційну скаргу на рішення Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 05 березня 2024 року та постанову Запорізького апеляційного суду від 21 травня 2024 року і ухвалою від 15 липня 2024 року Верховний Суд відмовив у відкритті касаційного провадження в зв'язку з тим, що судові рішення ухвалені у справі з ціною позову, яка не перевищує суму двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“.

3. Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, зокрема, що „стаття 43 Конституції України захищає право працівника на своєчасне

отримання заробітної плати, тоді як статтею 117 Кодексу законів про працю України законодавець обмежує право працівника, права якого були порушені та який отримував заробітну плату з порушенням строків, на захист“.

На підтвердження своїх доводів Гренчук В.Д. посилається на Конституцію України, акти міжнародного права, Кодекс, Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації трудових відносин“, а також на судові рішення у своїй справі.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ копія остаточного судового рішення у справі суб'єкта права на конституційну скаргу має бути засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив (абзац десятий частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо, зокрема, з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший пункту 2 частини першої статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

4.1. Остаточним судовим рішенням у справі Гренчука В.Д. є ухвала Верховного Суду в складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 15 липня 2024 року, яку суб'єкт права на конституційну скаргу не долучив до конституційної скарги.

Отже, Гренчук В.Д. не дотримав вимоги абзацу десятого частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

4.2. Гренчук В.Д. вже звертався до Конституційного Суду України з конституційними скаргами від 14 листопада 2024 року (вх. № 18/401), від 17 грудня 2024 року (вх. № 18/422) щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) частини першої статті 117 Кодексу, проте Секретаріат Конституційного Суду України повернув їх листами від 21 листопада 2024 року (вих. № 004-018-18/4850), від 19 грудня 2024 року (вих. № 004-018-18/5177) як такі, що не відповідали пункту 5, абзацу десятому частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

У конституційній скарзі суб'єкт права на конституційну скаргу просить поновити пропущений строк „у зв'язку з тим, що на момент отримання листа від Секретаріату Конституційного Суду України Гренчук В.Д. не мав у своєму розпорядженні належним чином засвідчених документів, необхідних для подання конституційної скарги. Враховуючи час, потрібний для отримання належно засвідчених копій: рішення Шевченківського районного суду міста Запоріжжя від 12.01.2023 у справі № 336/1425/22; рішення Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 05.03.2024 у справі № 335/1425/24; постанови Запорізького апеляційного суду від 21.05.2024 у справі № 335/1425/24; ухвали Верховного Суду від 05.09.2024 у справі № 335/1425/24, строк подачі конституційної скарги з урахуванням рекомендацій, викладених у листі Секретаріату Конституційного Суду України, було пропущено“.

З огляду на те, що конституційна скарга не відповідає вимогам статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав вирішувати питання про поновлення строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону

України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гренчука Володимира Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**